

УДК 658.589:005.35

JEL Classification: O 31, G 30, P 42

Родіонова Ірина

к.е.н., науковий співробітник

Хмельницький національний університет

м. Хмельницький, Україна

E-mail: iryska_87@ukr.net

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ НА ЗАСАДАХ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ

Анотація

Вступ. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю узгодженості цілей суб'єктів управління, що характеризуються сукупністю управлінських здібностей і функцій, спрямованих на забезпечення ефективного інноваційного розвитку. Аналіз наукових досліджень виявив потребу у подальшому розвитку теоретичних та науково-методичних аспектів інноваційної діяльності промислових підприємств на засадах корпоративного управління.

Методи. Об'єктом дослідження є процеси інноваційного розвитку промислових підприємств на засадах корпоративного управління, виявлення проблем та пошук шляхів їх вирішення. Теоретичним і методичним підґрунтям статті є класичні положення економічної теорії, фундаментальні праці вітчизняних та зарубіжних вчених і практиків з питань інноваційного розвитку та корпоративного управління. Дослідження ґрунтується на використанні таких методів, як: методи аналізу та синтезу, абстрактно-логічний, теоретичного узагальнення та графічний.

Результати. Запропоновано основні напрями підвищення інноваційного розвитку підприємства на основі корпоративного управління; сформовано модель взаємодії основних учасників забезпечення інноваційного розвитку промислових підприємств на основі корпоративного управління.

Перспективи. Напрямом перспективних досліджень має стати розробка механізму підвищення інноваційного розвитку промислових підприємств на засадах удосконалення організації корпоративних відносин та шляхів забезпечення ефективності корпоративного управління.

Ключові слова: корпоративне управління, інноваційний розвиток, інноваційна діяльність, інновації, промислове підприємство.

Вступ.

На сучасному етапі формування вітчизняної економіки необхідною умовою успішного функціонування промислового підприємства є його забезпеченість відповідним рівнем інноваційного розвитку, який є передумовою його виживання у глобальному конкурентному середовищі та потенційного виходу на світові ринки із конкурентоспроможною продукцією. Процес покращення інноваційного розвитку потребує сприятливого підґрунтя для його здійснення. Таким підґрунтям має стати корпоративне управління підприємством.

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю узгодженості цілей суб'єктів управління, що характеризуються сукупністю управлінських здібностей і функцій, спрямованих на забезпечення ефективного інноваційного розвитку.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Зважаючи на те, що активне становлення теорії і практики корпоративного управління як в Україні, так і за кордоном привернуло увагу багатьох науковців та практиків, дана проблематика поглиблено досліджується такими вітчизняними та зарубіжними економістами, як М.І. Долішній, Н. П. Карачина, М. І. Круглов, О. А. Мишко, Т.В. Момот, О. В. Мороз, П. Е. Пуляєва, М. В. Самосудов, Н. Є. Терьошкіна, Т.М. Халімон, В. В. Оскольський, В. І. Павлов та інші науковці.

Водночас проблемам, які стосуються інноваційного розвитку промислових підприємств,

---

присвятили свою увагу такі вчені, як І. В. Алексєєв, О. Ф. Андросова, К. О. Бояринова, К. О. Данильченко, Ю. І. Ключ, К. О. Копішинська, Н. Є. Терьошкіна, Л. І. Федулова, Н. І. Чухрай, І. Г. Яненко та інші дослідники.

Мета.

Зважаючи на те, що великою кількістю авторів інноваційний розвиток підприємства та корпоративне управління досліджуються як автономні процеси, залишаючи відкритими питання їх взаємовпливу та рівня узгодженості, аналіз наукових досліджень виявив потребу у поглибленні теоретичних, науково-методичних та прикладних аспектів інноваційного розвитку промислових підприємств в частині застосування корпоративного управління, що сприятиме переходу вітчизняних підприємств на інноваційний шлях розвитку.

Таким чином, доцільним є змістовне вивчення сутності, особливостей та наявних проблем інноваційного розвитку вітчизняних промислових підприємств на основі корпоративного управління, а також формування напрямів покращення інноваційного розвитку підприємств на засадах корпоративного управління.

Методологія дослідження.

Об'єктом дослідження є процеси інноваційного розвитку промислових підприємств на засадах корпоративного управління, виявлення проблем та пошук шляхів їх вирішення. Теоретичним і методичним підґрунтям статті є класичні положення економічної теорії, фундаментальні праці вітчизняних та зарубіжних вчених і практиків з питань інноваційного розвитку та корпоративного управління. Дослідження ґрунтується на використанні таких методів, як: методи аналізу та синтезу, абстрактно-логічний, теоретичного узагальнення та графічний.

Результати.

Для того, щоб підприємство було конкурентоспроможним на ринку, йому необхідно здійснювати ефективне формування, нарощування, використання та реалізацію свого інноваційного потенціалу. Разом із тим, невдачі в процесі ведення інноваційної діяльності досить часто пов'язують з некваліфікованістю вищого керівництва, ризикованістю прийнятих інноваційних рішень, неможливістю передбачення розвитку ринку та нестабільності зовнішнього середовища, в якому функціонує підприємство. Через те, необхідно чітко розуміти під впливом яких ключових сил знаходяться керівники, адже прийняття рішення про напрям і зміст довгострокового розвитку підприємства, можливо, залежить саме від цих сил.

Сутність інноваційного розвитку підприємства можна трактувати як шлях підприємства до досягнення його цілей, що базується на поєднанні цілей кожної особистості, яка працює в колективі, спрямованих на вдосконалення її діяльності, виробництво нових або удосконалених видів продукції, застосування нових способів виробництва, освоєння нових ринків збуту і джерел сировини, вдосконалення бізнес-процесів.

Найбільш важливою характеристикою сутності інноваційного розвитку підприємства є те, що його формування відбувається за своїми власними закономірностями, які виражаються у певному розподілі ресурсів, умов і видів діяльності та їх інтеграції в науково-виробничому процесі, в рамках якого забезпечується створення наукових знань, матеріалізація їх у певні нововведення, що надають можливість реалізувати та використовувати їх при виробництві конкретного виду продукції, котрі створені вперше на основі науково-технічних знань і мають самостійне практичне застосування [1].

Через те, у конкуренції на ринку, перевагу отримує той суб'єкт, керівництво якого візьме курс на інноваційний розвиток, спрямований на підвищення рівня конкурентоспроможності продукції, що випускається, створення інноваційної бази для довгострокового стійкого зростання підприємства, а разом з нею й економіки країни в цілому. Таким чином, досягнення ефективного інноваційного

розвитку промислового підприємства повинне базуватись на формуванні дієвого корпоративного управління шляхом інтеграції цілей, ресурсів, персоналу та його знань і вмотивованості, дій (процесів та процедур менеджменту), безперервного розвитку творчого потенціалу працівників, колективної співпраці тощо.

Корпоративне управління, будучи окремою сферою управлінської діяльності, що входить у предмет дослідження на рівні окремого підприємства, має загальні риси і, водночас, специфіку і відмінності від загального трактування категорії «управління» (або «некорпоративного управління»). Спільне полягає у тому, що корпоративне управління, як і управління загалом, поширюється на всі підсистеми підприємства; при цьому можуть виникати ситуації, де цілі корпоративного управління і управління загалом збігаються за певних умов (наприклад, намагання досягти інноваційного розвитку підприємства).

Водночас корпоративне управління відрізняє цільова, системна спрямованість, обумовлена впливом характеру взаємовідносин і співпраці (а також відповідного рівня конфліктності) між групами основних учасників корпоративних відносин. Тут варто підкреслити, що проблеми корпоративного управління виникають на будь-якому підприємстві, яке функціонує на основі співпраці між різними групами учасників, де на засадах такої співпраці об'єктивно виникають проблеми корпоративних відносин, і саме останні обумовлюють правомірність існування закономірностей ефективності корпоративного управління.

Таким чином, навіть на приватному підприємстві, на якому працюють щонайменше дві групи учасників співпраці – власників та найманих працівників – може бути використано потенціал забезпечення ефективності корпоративного управління як інструментарій підвищення ефективності інноваційного розвитку підприємства. Не існують проблеми корпоративного управління, наприклад, в одноосібному господарстві, в якому власник отожднює і працівника, і управлінця. Звідси можна стверджувати про більш універсальний характер проблем корпоративного управління та закономірностей забезпечення його ефективності загалом [2, с. 19].

Промисловим підприємствам корпоративного типу варто використовувати наявний в Україні науковий потенціал, який покликаний сприяти зростанню інноваційної активності вітчизняних промислових підприємств. За умов активізації інноваційної діяльності вітчизняних підприємств на основі корпоративного управління можливим є досягнення максимального рівня їх конкурентоспроможності.

Проте, на сьогодні серед основних проблем інноваційного розвитку промислових підприємств в Україні можна виділити наступні: низька якість корпоративних досліджень і розробок; не виправданість намагань перенести майже ринкові дослідження з державних організацій у приватні фірми, заохочувати приватні інвестиції в дослідження й розробки та залучати іноземні інвестиції в дослідження й розробки загалом [3, с. 223]. Не дивлячись на це, частка інноваційно активних у відсотках до загальної кількості промислових підприємств у 2015 році зростає і становила 15,2% на противагу 12,1% у 2014 році, і 11,5% у 2010 році [6, с. 157]. Водночас збільшилось фінансування інноваційно активних підприємств за рахунок власних коштів: 74,2% – у 2015 році проти 72,9% – у 2014 році та 71,3% – у 2010 році, відповідно. Кошти, що виділялись із державного бюджету на підтримку інновацій станом на 2015 рік склали 1,3%, проти 0,6% у 2014 році, а найбільше фінансування з державного бюджету інноваційного розвитку було у 2010 році – 1,6% [4, с. 151]. Через те, враховуючи світові тенденції інноваційного розвитку корпоративних утворень, а також сучасний стан інноваційної діяльності промислових підприємств в Україні, доцільно розглядати корпоративне управління підприємств в інноваційній сфері як один із шляхів покращення їх інноваційної привабливості та посилення конкурентних позицій на вітчизняних та світових ринках [5].

Реалізація певного комплексу функцій корпоративного управління для переходу на інноваційний шлях розвитку дає можливість підприємствам швидко і правильно реагувати на нестандартні ситуації зовнішнього і внутрішнього середовища, будучи одним із найважливіших

чинників в ухваленні інноваційних та інвестиційних рішень на підприємстві. Більшість інвесторів готові збільшувати обсяги інвестування в інноваційні проекти підприємств, котрі мають високий рівень якості корпоративного управління, порівняно з підприємствами, де якість управління знаходиться на низькому рівні. Таким чином, корпоративне управління сприяє покращенню інвестиційної привабливості підприємства, активному залученню довгострокових інвесторів, зниженню вартості кредитних ресурсів, зростанню ринкової вартості підприємства, що є важливими завданнями для подальшого інноваційного розвитку промислових підприємств [6].

Разом із тим, на заваді успішному інноваційному розвитку промислових підприємств на засадах корпоративного управління можуть стати наступні фактори [7]:

- недосконалість вітчизняного законодавства у сфері реєстрації прав на об'єкти інтелектуальної власності. Це спричинено значною тривалістю процесу патентування в Україні (від моменту реєстрації заяви до внесення винаходу у реєстр), котрий може досягати трьох років, що часто призводить до втрати винаходом своєї актуальності за цей період, ще до перетворення його на інновацію;

- відсутність уваги з боку держави до проблем винахідників. У зв'язку із високою вартістю міжнародної реєстрації прав на об'єкти інтелектуальної власності та першочергової реєстрації в Україні, винахідники, через брак коштів, втрачають і час, і можливість виходу на закордонні ринки;

- небажання вітчизняних підприємств відкривати доступ до власних винаходів. Цей фактор пояснюється не лише можливістю загострення конкуренції та втрати певних позицій на ринку, якщо інше підприємство зможе краще втілити ідеї, а й побоюваннями того, що ідею можуть реалізувати конкуренти у незаконний спосіб;

- відсутність належної технічної та технологічної бази на вітчизняних підприємствах для запровадження інновацій. Причину слід шукати у використанні більшою половиною вітчизняних підприємств у виробництві застарілого обладнання, яке неспроможне виробляти конкурентну високотехнологічну продукцію;

- небажання підприємств співпрацювати з університетами. Більшістю вітчизняних підприємств університетська наука майже не розглядається як джерело ідей та новацій.

Сутність управлінських проблем полягає у недостатньо високому рівні професіоналізму керівників, знань, умінь та навичок використання корпоративного управління на вітчизняних підприємствах та не у повній мірі сформованій корпоративній культурі. Серед якісних зрушень, які відбуваються при опануванні корпоративним управлінням доцільно виділити висунення нових вимог до професійної підготовки та рівня знань як керівників, менеджерів, так і простих акціонерів [8].

Разом із тим, актуальним питанням залишається розгляд основних конфліктів інтересів сьогодення, які присутні в процесі ведення інноваційної діяльності вітчизняних підприємств:

- конфлікт між акціонерами в зв'язку із різними цілями інноваційного розвитку, пріоритетами в інвестуванні коштів на інноваційні проекти;

- конфлікт між великими власниками акцій і меншоритарними акціонерами, що регулюється через розподіл посад у виборних органах управління, розподіл фінансових потоків, формування інноваційної стратегії підприємства;

- конфлікт між акціонерами і менеджерами (акціонерам необхідні високі прибутки, високі вартісні показники інноваційного розвитку, а менеджери можуть використовувати своє службове положення для особистого збагачення);

- конфлікт між акціонерами і співробітниками підприємства, що є можливим при розподілі прибутку;

- конфлікт між акціонерами і кредиторами (зацікавленість акціонерів в залученні позикового капіталу, так як збільшується ефективність використання власного капіталу, а кредиторів – у фінансовій стабільності підприємства);

- конфлікт інтересів між менеджером і кредиторами (менеджер зацікавлений в залученні позикового капіталу за мінімальними ставками, що суперечить інтересам кредитора);

- конфлікт керівників органів управління, що обумовлений різними поглядами на управління інноваційною діяльністю підприємства, розподілом влади, фінансовим забезпеченням;
- конфлікт між державою і підприємством (виникає в результаті різних поглядів на процеси оподаткування, зниження соціальних виплат).

Взагалі, широке коло корпоративних конфліктів може перешкоджати інноваційному розвитку промислового підприємства. Вирішення проблем такого типу лежать в практичному застосуванні комплексу організаційних, економічних і правових заходів на рівні як держави, так і керівників корпоративних структур. Дані заходи збережуть впевненість акціонерів у доцільності рішень інвестування капіталу саме в ці підприємства і будуть сприяти захисту їх інтересів.

Результатом спільної діяльності в галузі розвитку інновацій державного сектору, бізнес-структур та наукових центрів може стати створення на вітчизняних підприємствах належних умов для випуску інноваційної продукції, трансферу технологій та інноваційного розвитку країни загалом. Модель взаємодії основних учасників забезпечення інноваційного розвитку промислових підприємств на основі корпоративного управління наведено на рис. 1.

Варто зауважити, що запровадження приведеної вище моделі має підкріплюватись реалізацією наступних заходів [9, с. 18–22, 31–32; 10; 11, с. 121–122]:

- взаємодією державних та приватних структур, орієнтованих на забезпечення конкурентних переваг вітчизняної продукції на зовнішньому ринку;
- створенням сприятливих умов для впровадження вітчизняних технологій, завдяки співпраці вітчизняних підприємств, наукових організацій та вищих навчальних закладів з метою проведення спільних наукових досліджень;
- вивченням особливостей корпоративного середовища підприємства, що включає цілі корпоративного управління, рівень конфліктності взаємовідносин між різними групами учасників корпоративних відносин, регламентацію цих взаємовідносин як на рівні держави (за рахунок законодавчих і нормативних актів), так і на рівні конкретного господарського суб'єкта (за рахунок внутрішніх нормативних актів);
- дослідженням балансу мотивацій основних груп учасників корпоративних відносин;
- підготовкою, перепідготовкою та підвищенням кваліфікації фахівців з питань інноваційного розвитку, а також кадрів, орієнтованих на використання переваг корпоративного управління, на основі проведення навчання, семінарів, тренінгів тощо;
- створенням на підприємстві умов, за яких менеджери особисто нестимуть відповідальність за прийняті інноваційні рішення;
- розмежуванням повноважень органів управління (чіткий розподіл функцій і обов'язків між загальними зборами, спостережною радою та виконавчим органом);
- відповідальністю спостережної ради у забезпеченні управління інноваційною діяльністю підприємства;
- ефективністю контролю з боку спостережної ради за діяльністю виконавчого органу та підвищення її відповідальності перед акціонерами;
- забезпеченням своєчасного і повного розкриття інформації з усіх важливих питань, які стосуються і характеризують рівень інноваційного розвитку підприємства, його фінансове становище, результати діяльності та управління.

Отже, підвищення інноваційного розвитку підприємства на засадах корпоративного управління є визначальним фактором конкурентоспроможності підприємства, його інвестиційної привабливості, забезпечення балансу інтересів учасників корпоративних відносин, реалізації стратегії інноваційного розвитку, а також нарощування свого інноваційного потенціалу.

Таким чином, серед напрямів підвищення інноваційного розвитку підприємства на основі корпоративного управління мають бути наступні складові [13]:

- спільне проведення досліджень та розробок інноваційного продукту кількома підприємствами на визначених умовах. Кожне підприємство отримує власну перевагу від

використання такої стратегії. Цей напрям відноситься до типових прикладів корпоративної взаємодії підприємств, що займаються інноваційною діяльністю, а тому прагнуть отримати синергетичний ефект від власної діяльності, спільно використовують власні ресурси та розподіляють витрати між собою;

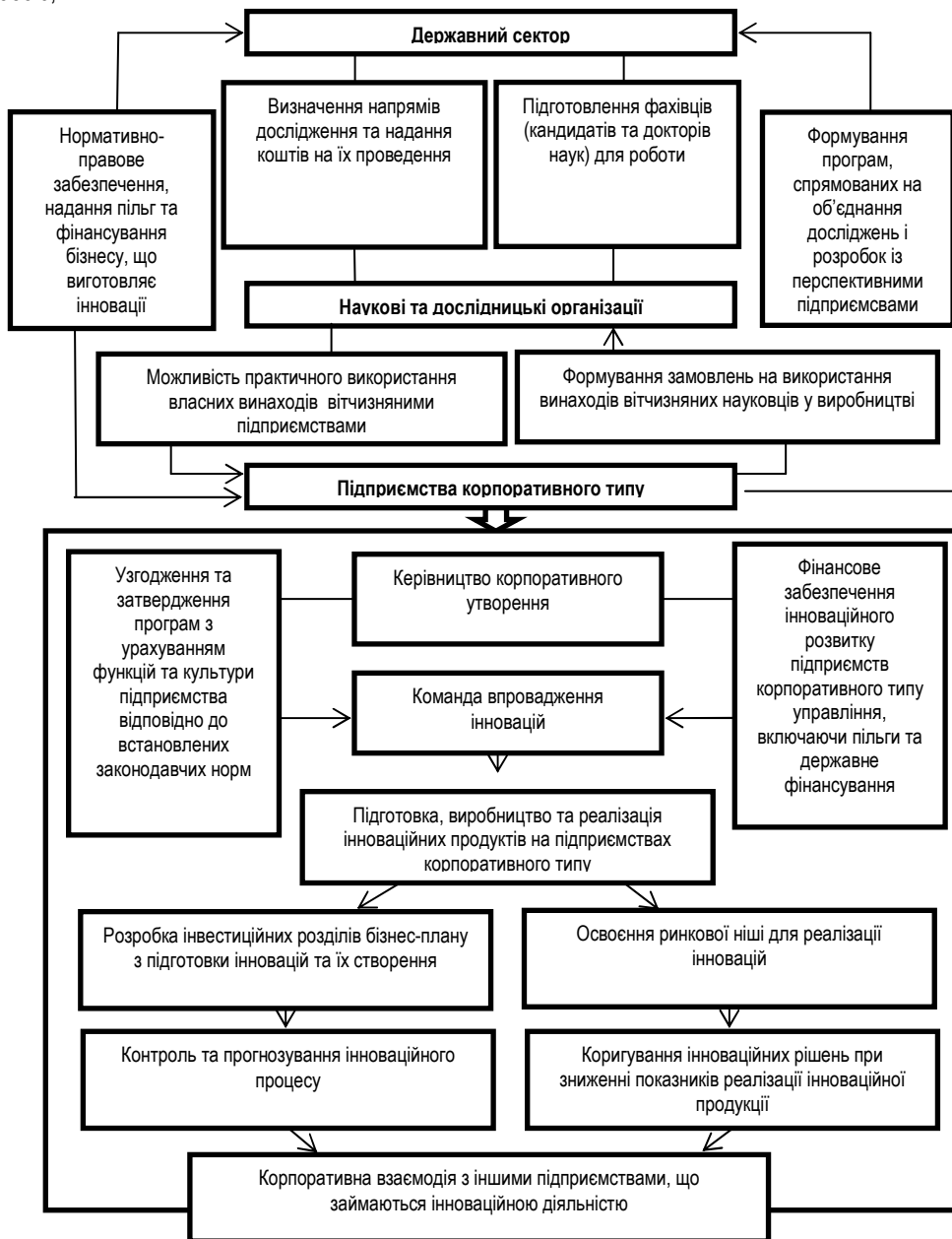

Рис. 1. Модель взаємодії основних учасників забезпечення інноваційного розвитку промислових підприємств на основі корпоративного управління*

*Джерело: розроблено автором на основі [9, с. 20–32; 10; 11, с. 119–123; 12]

– спільне проведення робіт над інноваційним продуктом, де кожне окреме підприємство має свої чітко визначені повноваження. Доцільність використання такої програми підприємствами визначається їх бажанням здійснювати комерціалізацію інтелектуальної власності, проте характеризується неготовністю віддавати результати своїх досліджень іншим підприємствам. Цей напрям може використовуватись у корпоративній взаємодії за умов, коли кожне із підприємств-учасників несе свої витрати окремо, а тому і прибутки від власної діяльності є дещо менші;

– вільний продаж, що впроваджується за умов, коли керівники підприємств не мають сумнівів щодо доцільності використання ідей їх співробітників іншими підприємствами, у тому числі й конкурентами. Використання цього напрямку може забезпечити підприємство навіть більшим рівнем прибутку, ніж самостійне впровадження власних ідей, оскільки вартість проведення НДДКР може не повністю окупитись протягом життєвого циклу продукту, а продаж прав на користування об'єктами інтелектуальної власності сприятиме постійному отриманню прибутків;

– самостійність підприємства в інноваційному розвитку на основі корпоративного управління, що є прийнятним для великих підприємств і характеризується самостійністю в прийнятті управлінських рішень, у тому числі й розпорядження власним інтелектуальним капіталом, що сприяє налагодженню зв'язків підприємства із зовнішнім середовищем і забезпеченню додаткових конкурентних переваг внаслідок швидкого виходу інноваційних продуктів на ринок.

Висновки та перспективи.

За результатами проведених досліджень можна стверджувати, що активність підприємств корпоративного типу у створенні інновацій стає визначальним чинником забезпечення їх економічного розвитку та конкурентних переваг. На сьогодні конкурентоспроможність вітчизняних підприємств визначається не лише кількістю випущеної та реалізованої продукції, але і її якістю, на яку впливають рівень науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, технологічної підготовки до власне виробництва, рівень залученості технологій, вихід на нові ринки збуту продукції.

Разом із тим, на заваді успішному інноваційному розвитку на засадах корпоративного управління можуть стати наступні фактори: недосконалість вітчизняного законодавства, відсутність уваги з боку держави до проблем винахідників, небажання вітчизняних підприємств відкривати доступ до власних винаходів, відсутність належної технічної та технологічної бази на вітчизняних підприємствах для запровадження інновацій, небажання підприємств співпрацювати з університетами. Сутність управлінських проблем полягає у недостатньо високому рівні професіоналізму керівників, знань, умінь та навичок використання корпоративного управління на вітчизняних підприємствах та не у повній мірі сформованій корпоративній культурі.

Вирішенням проблем активізації інноваційної діяльності промислових підприємств на основі корпоративного управління може стати практичне застосування комплексу організаційних, економічних і правових заходів на рівні як держави, так і керівників корпоративних структур. Через те, належна увага корпоративному управлінню на підприємстві та забезпечення ефективності складових корпоративної структури гарантуватиме ефективність інноваційного розвитку промислових підприємств.

Перспективи подальших досліджень полягають у розробці механізму підвищення інноваційного розвитку промислових підприємств на засадах удосконалення організації корпоративних відносин та шляхів забезпечення ефективності корпоративного управління.

Список використаних джерел

1. Бояринова К.О., Данильченко К.О. Особливості формування інноваційної привабливості підприємства. *Проблеми системного підходу в економіці*. 2011. Вип. 3. URL: http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/pspe/2011_3/Boyarinova_311.htm.
2. Мороз О.В., Карачина Н.П., Халімон Т.М. Корпоративне управління на підприємствах України: постприватизаційний етап еволюції : монографія. Вінниця, 2007. 180 с.
3. Яненко І.Г. Організаційно-управлінські ресурси інноваційного розвитку економіки: методологія та

практика : монографія. Миколаїв, 2012. 380 с.

4. Наукова та інноваційна діяльність в Україні у 2015 році. Статистичний збірник. Київ, 2016. 257 с.
URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>

5. Самосудов М. В. Теория корпоративного взаимодействия. Персональный сайт. URL: <http://www.samosudov.ru/TKV.htm>

6. Пуляева П.Э. Адаптивные механизмы корпоративного управления в условиях кризиса. *Молодой ученый*. 2015. № 12. С. 481–483.

7. Бояринова К.О., Копишинська К.О. Використання концепції відкритих інновацій як рушія взаємодії локальних інноваційних систем. *Актуальні проблеми економіки*. 2014. № 4 (154). С. 16–22.

8. Ключ Ю. І. Інформаційне поле корпоративного управління інноваціями. *Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля*. 2016. № 3 (227). С. 45–49.

9. Мороз О. В., Карачина Н. П. Соціально-економічні аспекти ефективності корпоративного управління : монографія. Вінниця, 2005. 176 с.

10. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010–2020 роки в умовах глобалізаційних викликів : проект. Комітет Верховної Ради з питань науки і освіти. – Режим доступу: <http://kno.rada.gov.ua/komosviti/doccatalog/document?id=48722>

11. Savitskaya I. Towards open innovation in regional innovation system : case St. Petersburg. Lappeenranta, Research Report, 2009. 113 p.

12. Терьошкіна Н. Є. Інноваційна стратегія в системі управління національною економікою. *Маркетинг і менеджмент інновацій*. 2014. № 2. С. 151–161.

13. The Global Innovation Index 2013: The Local Dynamics of Innovation. 2013. – Retrieved from: http://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/economics/gii/gii_2013.pdf

Статтю отримано: 29.07.2017 / Рецензування 25.08.2017 / Прийнято до друку: 6.09.2017

Iryna Rodionova

Ph.D. (in Economics), Scientific Associate

Khmelnytskyi National University

Khmelnytskyi, Ukraine

E-mail: iryska_87@ukr.net

INNOVATIVE DEVELOPMENT OF INDUSTRIAL ENTERPRISES ON THE BASIS OF CORPORATE MANAGEMENT: PROBLEMS AND WAYS OF SOLUTION

Abstract

Introduction. The urgency of the study is determined by the necessity of coherence of management entities objectives, characterized by a set of managerial abilities and functions aimed at ensuring the effective innovative development. The analysis of scientific research has revealed the need for further development of theoretical, scientific and methodical aspects of innovative activity of industrial enterprises on the principles of corporate management.

Methods. The processes of innovative development of industrial enterprises on the basis of corporate governance, problem identification and the search for solutions are the object of the research. The classical positions of economic theory, fundamental works of domestic and foreign scientists and practitioners on innovative development and corporate governance are the theoretical and methodological background of the article. The research is based on the use of such methods as: analysis and synthesis, abstract and logical, theoretical generalization and graphic.

Results. The author identifies the main challenges and factors that may inhibit the innovative activation of domestic enterprises on the principles of corporate management. However, the important issue is the review of major conflicts of interest which are present in the innovation process. The basic directions of innovative development improvement on the basis of corporate management are proposed. The model of interaction between the main participants of innovative development support of industrial enterprises on the basis of corporate management is formed.

Discussion. Prospects for further researches are to develop the mechanism of innovative development improvement of industrial enterprises based on the organization of corporate relations and ways to ensure the effectiveness of corporate management.

Keywords. corporate governance, innovative development, innovative activity, innovation, industrial enterprise.

References

1. Danylchenko, K.O., & Boiarynova, K.O. (2011). Osoblyvosti formuvannya innovatsiynoi pryvabyvosti pidpryemstva [Features of enterprise innovative attractiveness formation]. *Problems of the systematic approach in the economy*, 3. Retrieved from http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/pspe/2011_3/Boiarynova_311.htm [in Ukrainian].
2. Moroz, O.V., Karachyna, N.P., & Khalimon, T.M. (2007). *Korporatyvne upravlinnia na pidpryemstvakh Ukrainy: postpryvatyzatsiinyi etap evoliutsii* [Corporate management at the Ukrainian enterprises : post-privatization stage of evolution]. Vinnytsia, Ukraine: UNIVERSUM.
3. Yanenkova, I.H. (2012). *Orhanizatsiino-upravlinski resursy innovatsiynoho rozvytku ekonomiky: metodolohiia ta praktyka* [Organizational and managerial resources of innovation development of economy: methodology and practice]. Mykolaiv, Ukraine: Vyd-vo ChDU imeni Petra Mohyly.
4. Naukova ta innovatsiina diialnist v Ukraini u 2015 rotsi. Statystychnyi zbirnyk. [Research and Innovation in Ukraine in 2015. Statistical Yearbook]. (2016). Kyiv, Ukraine: Derzhavnyi komitet statystyky Ukrainy. Retrieved from <http://www.ukrstat.gov.ua>.
5. Samosudov, M.V. Teoriya korporativnogo vzaimodeystviya. Personalnyi sayt [Theory of corporate interaction. Personal website]. Retrieved from <http://www.samosudov.ru/TKV.htm>.
6. Puliaieva, P.E. (2015). Adaptivnye mehanizmy korporativnogo upravleniya v usloviyakh krizisa [Adaptive mechanisms of corporate management in times of crisis]. *Young Scientist*, 12, 481–483.
7. Boiarynova, K.O., & Kopishynska, K.O. (2014). Vykorystannia kontseptsii vidkrytykh innovatsii yak rushiia vzaiemodii lokalnykh innovatsiinykh system [Open innovation concept using as a mover of interaction between local innovation systems]. *Actual problems of economy*, 4 (154), 16–22.
8. Klius, Iu.I. (2016). Informatsiine pole korporativnogo upravlinnia innovatsiiami [Information field of corporate innovation management]. *Journal of East Ukrainian National University of Vladimir Dal*, 3 (227), 45–49.
9. Moroz, O.V., & Karachyna, N.P. (2005). *Sotsialno-ekonomichni aspekty efektyvnosti korporativnogo upravlinnia* [Socio-economic aspects of corporate management]. Vinnytsia, Ukraine: Universum.
10. *Stratehiia innovatsiynoho rozvytku Ukrainy na 2010–2020 roky v umovakh hlobalizatsiinykh vyklykiv : proekt* [The strategy of innovative development of Ukraine for 2010-2020 in terms of globalization challenges : project]. Parliamentary Committee on Science and Education. Retrieved from <http://kno.rada.gov.ua/komosviti/doccatalog/document?id=48722>.
11. Savitskaya, I. (2009). Towards open innovation in regional innovation system: case St. Petersburg. Lappeenranta, Research Report.
12. Teroshkina, N.Ie. (2014). Innovatsiina stratehiia v systemi upravlinnia natsionalnoiu ekonomikoiu [Innovative strategies in the management of national economy]. *Marketing and Management of Innovations*, 2, 151–161.
13. The Global Innovation Index 2013: The Local Dynamics of Innovation. (2013). Cornell University, INSEAD and WIPO: Geneva, Ithaca, and Fontainebleau. Retrieved from http://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/economics/gii/gii_2013.pdf.

Received: 07.29.2017 / Review 08.25.2017 / Accepted 09.6.2017

